

BIJDRAGE VAN DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA AAN EEN NIEUW REGEERAKKOORD

1. Inleiding.

De Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) is de onafhankelijke toezichthouder voor de audiovisuele media in de Vlaamse Gemeenschap.

De administratie van de VRM wil met deze nota naar de toekomst kijken, meer bepaald naar de volgende regeerperiode 2024 – 2029. Vanuit haar expertise wil de VRM-administratie de onderhandelaars van een nieuw regeerakkoord een aantal aanbevelingen doen waarvan zij de realisatie nodig acht zodat de VRM de komende regeerperiode zijn opdrachten op een effectieve, efficiënte en onafhankelijke wijze kan blijven uitoefenen in een steeds sneller evoluerende en turbulente mediaomgeving en samenleving.

Het gaat om de volgende beleidsaanbevelingen die in deze nota verder worden toegelicht:

- 1) De VRM-administratie beveelt een grondige herziening aan van het personeelsplan en de financiering van de VRM zodat de noodzakelijke competenties, personeelscapaciteit en financiële middelen aanwezig zijn om bijkomende opdrachten uit te voeren.
- 2) De VRM-administratie beveelt een brede herziening van het Mediadecreet aan (aanpassing van het begrippenkader, terminologische schoonmaak, hernummering en leesbaarheid van het Mediadecreet).
- 3) Bij het toekomstbestendig maken van het Mediadecreet beveelt de VRM-administratie aan om ook te kijken naar mogelijkheden om administratieve lasten te verlagen of administratieve formaliteiten te vereenvoudigen.
- 4) De VRM-administratie beveelt aan om te verduidelijken en overzichtelijk weer te geven hoe het toezicht op de naleving door VRT van de mediaregelgeving (en in het bijzonder het Mediadecreet) precies gebeurt en met name tot waar de bevoegdheid van de VRM reikt.
- 5) De VRM-administratie beveelt aan om uitvoering te geven aan artikel 155/1 van het Mediadecreet door maatregelen te nemen om passende aandacht voor audiovisuele mediadiensten van algemeen belang te waarborgen.
- 6) De VRM-administratie beveelt aan om beperkingen in te voeren wat betreft het aantal DAB+ kanalen per radio-omroeporganisatie wanneer het bevorderen en stimuleren van meer concurrentie in het radiolandschap in het gedrang komt.
- 7) De VRM-administratie beveelt aan een *must offer* verplichting in te voeren om opstartende alternatieve aanbieders van mediadiensten meer kansen te bieden.
- 8) De VRM-administratie beveelt aan om zowel het evenementenbesluit als bepaalde elementen inzake het recht op vrije informatiegaring te evalueren.
- 9) De VRM-administratie beveelt aan om de samenwerkingsmogelijkheden met andere overheden (FOD Economie, Belgische Mededingingsautoriteit (hierna: BMA), Gegevensbeschermingsautoriteit, ...) via regelgeving verder uit te breiden om een grotere transparantie m.b.t. beleidsinformatie te bekomen.

- 10) De VRM-administratie beveelt aan dat transparantieplichtingen worden opgelegd aan digitale media.
- 11) De VRM-administratie beveelt aan niet-lineaire omroeporganisaties te verplichten om bepaalde informatie over het rangschikken van audiovisuele inhoud en hun aanbevelingssytemen publiek beschikbaar te stellen.
- 12) De VRM-administratie beveelt aan om de pluralismebeoordeling opgenomen in de *European Media Freedom Act*, door de VRM te laten uitvoeren en de nodige procedures op te zetten voor samenwerking met de BMA en de andere mediaregulatoren.

Met deze beleidsaanbevelingen die in de bijgevoegde nota uitvoerig worden gemotiveerd, hoopt de VRM-administratie de beleidsbepalers na de verkiezingen van 9 juni 2024 te kunnen inspireren.

Tot slot wordt In een aparte bijlage de VRM als organisatie voorgesteld.

2. Inhoudsopgave.

1.	Inleiding		1
2.	Inhoudsopgave		3
3.	Beleidsaanbevelingen		5
	Aanbeveling 1	Versterk de VRM, zowel met middelen als met personeel om het hoofd te bieden aan de zeer talrijke en steeds complexere uitdagingen	5
	Aanbeveling 2	Brede herziening van het Mediadecreet (aanpassing van het begrippenkader, terminologische schoonmaak, hernummering en leesbaarheid van het Mediadecreet	11
	Aanbeveling 3	Administratieve vereenvoudiging en digitalisering	12
	Aanbeveling 4	Verduidelijking van het toezicht op de VRT	12
	Aanbeveling 5	Maatregelen om passende aandacht, vindbaarheid en zichtbaarheid van omroepdiensten van algemeen belang te waarborgen	13
	Aanbeveling 6	Restrictie van het aantal DAB+ kanalen per radio-omroeporganisatie	14
	Aanbeveling 7	Invoering van <i>must-offer</i> verplichtingen om opstartende alternatieve aanbieders te stimuleren.	15
	Aanbeveling 8	Evaluatie van het evenementenbesluit en van bepaalde elementen van het recht op vrije informatiegaring	16
	Aanbeveling 9	Meer samenwerking tussen beleidsniveaus	16
	Aanbeveling 10	Transparantie inzake media-eigendom	18
	Aanbeveling 11	Transparantie vanwege niet-lineaire omroeporganisaties over de rangschikking van audiovisuele inhoud en het functioneren van hun aanbevelingssystemen	20
	Aanbeveling 12	Pluralismebeoordeling door VRM	20
4	Bijlage	De VRM als organisatie	22

3. *Beleidsaanbevelingen.*

Aanbeveling 1 – Versterk de VRM, zowel met middelen als met personeel om het hoofd te bieden aan de zeer talrijke en steeds complexere uitdagingen.

De Vlaamse mediaregelgeving wordt voor een groot deel mee bepaald door regelgeving van de Europese Unie (richtlijnen en verordeningen) en afgelopen legislatuur werden tal van nieuwe Europese regels m.b.t. media uitgevaardigd en/of omgezet. Dat heeft gevolgen voor de bevoegdheden en opdrachten van de VRM die hierdoor talrijker en complexer worden.

1) Richtlijn audiovisuele mediadiensten (hierna: AVMD-richtlijn¹).

Met de AVMD-richtlijn wordt in de hele EU de nationale wetgeving inzake alle audiovisuele media, zowel traditionele tv-uitzendingen als audiovisuele mediadiensten op aanvraag, gecoördineerd. Het doel van de richtlijn is het tot stand brengen van een eengemaakte markt voor audiovisuele mediadiensten in de Europese Unie en het waarborgen van de goede werking daarvan, en tegelijkertijd bij te dragen aan de bevordering van culturele diversiteit en een adequaat niveau aan bescherming van consumenten en kinderen te bieden. Met Richtlijn (EU) 2018/1808² werd de AVMD-richtlijn als onderdeel van de digitale internemarktstrategie van de Europese Commissie grondig gewijzigd en bijgewerkt. De herziene AVMD-richtlijn werd omgezet in het Mediadecreet door het decreet van 19 maart 2021³.

De belangrijkste gevolgen voor de VRM voor wat betreft zijn bevoegdheden waren:

- het toezicht van de VRM werd uitgebreid tot videoplatforms en tot audiovisuele inhoud die op bepaalde socialemediadiensten worden gedeeld. Aanbieders van videoplatformdiensten moeten passende maatregelen treffen om minderjarigen te beschermen tegen inhoud die hun lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling zou kunnen beïnvloeden, en het algemene publiek tegen het aanzetten tot geweld of haat, of het publiekelijk uitlokken van het plegen van een terroristisch misdrijf;
- de bevordering van Europese audiovisuele producties werd versterkt;
- de regels ter bescherming van minderjarigen werden verscherpt. De lidstaten moeten maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat programma's die "*de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen kunnen aantasten*" alleen op zodanige wijze beschikbaar worden gemaakt dat minderjarigen deze normaliter niet zullen horen of zien, door een geschikt tijdstip voor uitzending,

¹ Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten).

² Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie.

³ Decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie.

instrumenten voor leeftijdscontrole of andere technische maatregelen te kiezen die in verhouding staat of staan tot de potentiële schade. De meest schadelijke inhoud, zoals nodeloos geweld en pornografie, is onderworpen aan de strengste maatregelen.

2. Europees wetboek voor elektronische communicatie⁴.

Het Europees wetboek voor elektronische communicatie bevat regels die mee de Vlaamse regelgeving bepalen die voor *must carry*, kabel- en etheromroepnetwerken. Het Europees wetboek voor elektronische communicatie werd omgezet in het Mediadecreet door het decreet van 2 juli 2021 tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie.

3. DSA⁵/DMA⁶.

De Digitaalendienstenverordening (hierna DSA (*Digital Services Act*) van 19 oktober 2022 werd op 17 februari 2024 volledig van toepassing. Voor de eerste 17 zeer grote onlineplatforms en 2 zeer grote onlinezoekmachines die op 25 april 2023 door de Europese Commissie zijn aangewezen, was de DSA reeds op 25 augustus 2023 volledig van toepassing geworden⁷

De DSA heeft betrekking op (omgaan met) 'illegale inhoud' online en heeft als doel gemeenschappelijke maar op maat gemaakte (naar gelang de grootte van een bedrijf) verplichtingen en verantwoordingsregels op te leggen voor aanbieders van tussenhandeldiensten, waaronder aanbieders van netwerkinfrastructuur (zoals internettoegangs-aanbieders), aanbieders van hostingdiensten, en met name onlineplatforms (d.w.z. onlinemarktplaatsen en socialemediaplatforms) voor de inhoud die door hun gebruikers wordt aangeboden. Specifieke aanvullende verplichtingen (met exclusief toezicht door de Europese Commissie) zijn van toepassing op zeer grote online platforms en zoekmachines die maandelijks ten minste 45 miljoen actieve gebruikers in de EU hebben. De regels zijn ook van toepassing op niet in de EU gevestigde dienstverleners die diensten verlenen aan EU-burgers.

De DSA bevat uitgebreide toezicht- en handhavingsregels met de mogelijkheid om boetes op te leggen tot 6% van de wereldwijde jaaromzet van platforms.

De DSA is een verordening wat inhoudt dat ze, rechtstreeks toepasselijk is in de rechtsorde van de lidstaten zonder dat omzetting nodig is, al vereisen sommige bepalingen wel degelijk een uitvoering in

⁴ Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie.
⁵ Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaalendienstenverordening).
⁶ Verordening (EU) 2022/1925 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2022 over betwistbare en eerlijke markten in de digitale sector, en tot wijziging van Richtlijnen (EU) 2019/1937 en (EU) 2020/1828 (digitaalemarktenverordening).
⁷ Op 8 mei 2024 waren onlineplatformen AliExpress, Amazon Store, App Store (Apple), Booking.com, Facebook, Google Maps, Google Play, Google Shopping, Instagram, LinkedIn, Pinterest, Pornhub, Shein, Snapchat, Stripchat, TikTok, Wikipedia, X, XVideos, Youtube en Zalando aangewezen als zeer groot ("Very large online platforms of VLOP" in de Engelse terminologie) en golden onlinezoekmachines Bing en Google Search als "very large online search engines (VLOSEs)".

nationaal recht Dit is met name het geval voor het toezicht op en de handhaving van de DSA in de lidstaten.

De lidstaten moeten daarvoor een Digitale Diensten Coördinator (DDC) aanduiden (die binnen de lidstaat moet samenwerken met andere bevoegde autoriteiten of toezichthouders). Het BIPT werd aangeduid als Belgische Digitale Diensten Coördinator. De VRM werd aangeduid als bevoegde autoriteit.

Online platforms fungeren meer en meer als toegangspoort tot media-inhoud en zijn in toenemende mate van invloed op het aanbieden van mediadiensten. De DSA raakt dan onmiskenbaar ook aan de *toegewezen* Vlaamse bevoegdheid voor audiovisuele en auditieve mediadiensten, met name doordat zij expliciet ook van toepassing zijn op aanbieders van videoplatformdiensten en/of bepalingen bevatten die inhoudelijk bij media aansluiten. Daaruit volgt dat de DSA ook de VRM, als sectorspecifieke mediaregulator aanbelangt. De VRM zal dus voor het toezicht op en de handhaving van de DSA als één van de bevoegde autoriteiten moeten gelden, in samenwerking met de Belgische DDC en andere bevoegde autoriteiten.

Het toezicht op en de handhaving van de DSA zullen tot bijkomende taken leiden voor de VRM. De DSA raakt als horizontaal instrument immers ook aan de Vlaamse bevoegdheid voor de inhoudelijke en technische aspecten voor de audiovisuele en auditieve mediadiensten, met name doordat zij expliciet ook van toepassing is op aanbieders van videoplatformdiensten. Het gegeven dat de concrete DSA-bepalingen (of hun zwaartepunt) ook binnen andere bevoegdheidsdomeinen of gebieden vallen, doet hieraan geen afbreuk.

De DSA belangt dus ook de VRM aan als sectorspecifieke mediaregulator:

- VRM geldt voor het toezicht op de DSA als één van de bevoegde autoriteiten, in samenwerking met de Belgische DDC, i.c. het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT), en andere bevoegde autoriteiten. De mate van betrokkenheid van de VRM bij het toezicht op de DSA hangt af van de keuzes en de afspraken die daarover binnen Vlaanderen en België worden gemaakt en de manier waarop in samenwerking wordt voorzien tussen de verschillende bevoegde overheden en autoriteiten;
- de DDC moet samenwerken met de andere bevoegde autoriteiten, dus ook met de VRM, als het gaat om markspelers, aanbieders van tussenhandelsdiensten, die binnen diens bevoegdheidsdomein vallen en om klachten van eindgebruikers (van bv. (buitenlandse) videoplatformdiensten) die in Vlaanderen wonen;
- in het licht van het voorgaande ziet de VRM zijn takenpakket dus opnieuw uitbreiden: bijstand verlenen aan de Europese Commissie en samenwerken met de DDC en andere bevoegde autoriteiten, nieuwe soorten klachten behandelen en toezien op nieuwe verplichtingen voor Vlaamse online 'media' platforms.

De Raad van State stelde in zijn advies bij het decreet tot gedeeltelijke uitvoering van de DSA waarin de VRM werd aangeduid als bevoegde autoriteit dat in het kader van de DSA de mediabevoegdheid van de gemeenschappen ruim moet worden ingevuld.

////////////////////////////////////

te voeren. Met name het uitgebreide aantal nieuwe opdrachten en taken voor de EBMS creëert ook voor de individuele mediaregulatoren bijkomende opdrachten.

Het toepassingsgebied van EMFA is niet beperkt tot audiovisuele en auditieve mediadiensten, vallend onder de toegewezen mediabevoegdheid van de gemeenschappen en het toezicht van de VRM. Het toepassingsgebied van de EMFA omvat immers ook (aanbieders van) perspublicaties, al beperkt de EMFA zich op dit vlak grotendeels tot minimumnormen, bovendien zonder die uitdrukkelijk onder het toezicht van de mediaregulator te plaatsen. De perssector of de geschreven pers steunt traditioneel grotendeels op zelfregulering, met name wat betreft journalistieke deontologie en valt dan ook niet onder het toezicht van de VRM. Op basis van de EMFA lijkt de VRM niettemin, minstens door deelname aan de EBMS, toch uitspraken te zullen moeten doen met betrekking tot aanbieders van perspublicaties.

EMFA heeft ook soms betrekking op aangelegenheden die minstens ook raken aan andere rechtsdomeinen dan het mediarecht, dan wel geheel buiten de Vlaamse mediabevoegdheid en toezichtsbevoegdheid van de VRM vallen. Dit eerste is met name het geval voor de voorafgaande beoordeling van concentraties op de mediamarkt (of mediafusies), die door de mediaregulatoren moet gebeuren of waarbij zij betrokken zullen moeten zijn. Hoewel EMFA bepaalt dat deze beoordeling losstaat van de beoordelingen uit hoofde van mededingingswetgeving lijkt toch coördinatie met de Belgische Mededingingsautoriteit (hierna: BMA) op één of andere manier noodzakelijk.

De verschillende mediaregulatoren in België moeten in ieder geval minstens ook afspraken maken met betrekking tot de vertegenwoordiging van België in de EBMS, aangezien elke lidstaat maar over één stem beschikt (zoals nu al pragmatisch en vlot gebeurt binnen ERGA). Bovendien moeten hierbij mogelijk ook andere instanties binnen België worden betrokken, aangezien het toepassingsgebied van de EMFA ruimer is dan louter auditieve en audiovisuele mediadiensten.

5. Europese Verordening Politieke Reclame⁸

Tot slot is er de Verordening betreffende transparantie en gerichte politieke reclame (hierna: Verordening Politieke Reclame). Deze verordening werd na onderhandelingen tussen het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie op 13 maart 2024 ondertekend en op 20 maart gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie. De Verordening Politieke Reclame heeft een dubbele doelstelling: enerzijds politieke reclame in de EU transparanter en meer herkenbaar maken, anderzijds gerichte en gepersonaliseerde onlinereclame voor politieke doeleinden (via targeting- en aanleveringstechnieken) inperken.

Wat het toezicht en de handhaving betreft, zullen verschillende bevoegde instanties en autoriteiten betrokken zijn. Er zal bovendien een inpassing moeten gebeuren in de vaak complexe toezichtmechanismen die reeds bestaan (zoals met betrekking tot de DSA, de AVMD-richtlijn en de Algemene Verordening Gegevensbescherming) of in de nabije toekomst zullen moeten worden opgezet

⁸ Verordening (EU) 2024/900 van 13 maart 2024 van het Europees Parlement en de Raad betreffende transparantie en gerichte politieke reclame, Pb.L. 20 maart 2024, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=OJ.L_202400900.

(zoals met betrekking tot de EMFA). In België zal hoogstwaarschijnlijk een (bijkomend) samenwerkingsakkoord moeten worden afgesloten tussen de verschillende bevoegde overheden, wiens instanties voor bepaalde onderdelen en/of voor bepaalde spelers toezicht zullen houden op de Verordening Politieke Reclame. De VRM zal normaal gezien, als mediaregulator, minstens toezicht houden op Vlaamse aanbieders van audiovisuele mediadiensten (m.n. op het herkenbaar maken van de politieke reclame via een label), en als bevoegde autoriteit voor de DSA, op de naleving door Vlaamse aanbieders van tussenhandeldiensten die betrekking hebben op omroepactiviteiten.

6. Verordening Kunstmatige Intelligentie (hierna: AI Act).⁹

De AI Act is een Europese verordening die specifieke regels stelt voor alle autonoom handelende computersystemen en algoritmes die beslissingen nemen, content genereren of mensen assisteren. Het doel van de AI Act is dat mensen en bedrijven in de EU kunnen rekenen op veilige, transparante, traceerbare, niet-discriminerende en milieuvriendelijke AI-systemen die onder toezicht staan van mensen.

De AI Act verbiedt bepaalde AI-toepassingen die een te groot risico vormen voor fundamentele rechten (bijvoorbeeld het categoriseren van mensen op basis van 'biometrische kenmerken' zoals ras, seksuele geaardheid of religie). De AI Act stelt daarnaast regels op voor transparantie, veiligheid en kwaliteit voor AI-toepassingen die een significant risico inhouden. Dit geldt met name voor AI in gevoelige domeinen zoals onderwijs, werkplekken en kritieke infrastructuren. Verder introduceert de AI Act ook verplichtingen voor de ontwikkelaars van geavanceerde AI-modellen, zoals GPT-4. Deze modellen moeten transparantie en informatiedeling naleven.

De AI Act werd op 13 maart 2024 goedgekeurd door het Europees Parlement. De Raad van de Europese Unie keurde de AI-Act goed op 21 mei 2024.

Aangezien de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor AI-toepassingen bij omroepactiviteiten is het niet uitgesloten dat ook de VRM hier bepaalde toezichtstaken zal moeten opnemen.

7. Conclusie.

Het huidige personeelsbestand van de VRM is in aantal en competenties momenteel niet afgestemd op het totaal van hogervermelde bijkomende opdrachten. De VRM beschikt niet over een financiële buffer om bijkomende aanwervingen zelf te financieren (de twee *social media watchers* en een jurist worden betaald vanuit de eigen werkingsmiddelen van de VRM). Ook bijkomende financiering zal dus nodig zijn opdat de VRM zijn rol als toezichthouder effectief, efficiënt en vooral onafhankelijk¹⁰ zal kunnen blijven uitoefenen.

⁹ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van geharmoniseerde regels betreffende artificiële intelligentie (Wet op de artificiële intelligentie) en tot wijziging van bepaalde wetgevingshandelingen van de Unie. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021PC0206>.

¹⁰ De vereiste voor een onafhankelijke mediaregulator is opgenomen in de AVMD-richtlijn en in het Europees wetboek voor elektronische communicatie.

Hiervoor zal ook de financiering¹¹ van de VRM moeten worden herbekeken. De VRM-administratie heeft ook hierover een aantal voorstellen uitgewerkt.

De VRM-administratie beveelt een grondige aanpassing aan van het personeelsplan en de financiering van de VRM zodat de noodzakelijke competenties, personeelscapaciteit en financiële middelen aanwezig zijn om bijkomende opdrachten uit te voeren.

Aanbeveling 2 – Brede herziening van het Mediadecreet (aanpassing van het begrippenkader, terminologische schoonmaak, hernummering en leesbaarheid van het Mediadecreet.

Het Mediadecreet gebruikt op vele plaatsen nog verouderde begrippen en terminologie. Naar aanleiding van de omzetting van de herziene AVMD-richtlijn werden reeds vele begrippen geactualiseerd, maar er blijft desondanks nog steeds nood bestaan aan een algemene modernisering van het begrippenkader.

Verouderde begrippen, zoals ‘niet-lineaire televisieomroeporganisatie’ werden niet aangepast en bepaalde definities zijn niet identiek aan degene die worden gebruikt in de AVMD-richtlijn. Dit laatste leidt onder meer tot een ongelijk speelveld tussen de lokale en internationale mediaspelers.

Daarom beveelt de VRM-administratie aan om de basisbegrippen uit de AVMD-richtlijn uniform te gebruiken, zoals: ‘audiovisuele mediadienst’, ‘lineaire audiovisuele mediadienst’, ‘audiovisuele mediadienst op aanvraag’, ‘aanbieder van audiovisuele mediadiensten’, ‘videoplatformdienst’, ‘aanbieder van videoplatforms’, ‘programma’ en ‘door gebruikers gegenereerde video’.

De aanmeldingsplicht voor televisie-uitzendingen (lineair) en audiovisuele mediadiensten op aanvraag (niet-lineair) wordt momenteel nog opgesplitst in twee artikels met verschillende voorwaarden. De aanmeldingsplicht voor audiovisuele mediadiensten kan samengevoegd worden. Deze administratieve vereenvoudiging komt ook ten goede voor een aanbieder van audiovisuele mediadiensten die zowel lineaire als niet-lineaire diensten aanbiedt.

De Raad van State heeft ook, naar aanleiding van de omzetting van de AVMD-richtlijn en van het Europees wetboek voor elektronische communicatie, aangedrongen op “een bredere terminologische schoonmaak” in het Mediadecreet.

Tot slot is de nummering van de artikelen van het Mediadecreet zeer complex en daardoor ook vaak onoverzichtelijk. Doordat het Mediadecreet al een 30-tal keer is gewijzigd, zijn vele artikels in- of toegevoegd die ‘/’-nummeringen hebben gekregen. De VRM-administratie beveelt aan om bij een brede herziening van het Mediadecreet deze speciale nummeringen weg te werken.

¹¹ Voldoende financiering wordt in de AVMD-richtlijn en in het Europees wetboek voor elektronische communicatie expliciet vermeld als voorwaarde om de onafhankelijkheid van de mediaregulator te waarborgen.

- de interne-auditentiteit van de VRT en Audit Vlaanderen evalueren de doeltreffendheid van het risico- en controlebeheer en de beleidsprocessen, gaan na of ze adequaat zijn en formuleren aanbevelingen tot verbetering ervan (artikel 31 en 33 van het Mediadecreet);
- het Rekenhof controleert de rekeningen van de VRT (artikel 32 van het Mediadecreet);
- de algemene kamer van de VRM houdt toezicht op de naleving van het Mediadecreet door de VRT en op de naleving van de beheersovereenkomst tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap. De VRM oefent geen financieel toezicht uit op de VRT.

Over het toezicht door de algemene kamer van de VRM op de naleving door VRT van de beheersovereenkomst (artikel 218, § 2, 9°, van het Mediadecreet) bestaat soms onduidelijkheid. Het is immers, althans voor kijkers, niet altijd duidelijk dat de algemene kamer van de VRM enkel ambtshalve toezicht uitoefent op de naleving van de beheersovereenkomst, en dus niet naar aanleiding van klachten, door jaarlijks te rapporteren aan de Vlaamse Regering over het behalen van de performantiemaatstaven. De VRM kan in geen geval sanctionerend optreden wat betreft de beheersovereenkomst, aangezien de beheersovereenkomst in een eigen sanctiemechanisme voorziet bij niet-naleving.

Voor een burger / kijker / luisteraar is het dus niet steeds duidelijk wie welk toezicht uitoefent op de VRT, en bij wie hij terecht kan met klachten over een uitzending op de VRT. De VRM-administratie acht het daarom nuttig dat de VRT duidelijk communiceert over het toezicht dat op haar wordt uitgeoefend.

<p>Aanbeveling 5 – Maatregelen om passende aandacht, vindbaarheid en zichtbaarheid van omroepdiensten van algemeen belang te waarborgen.</p>
--

Door technologische evoluties (interfaces, smart tv's) en een toenemende internationalisering dreigt Vlaamse content steeds meer verdrongen te worden door het internationale aanbod. Zo staan grote internationale speler zoals Netflix, Disney+ en Amazon Prime standaard geïnstalleerd op het startscherm van smart-tv's en staan internationale muziek- en radiodiensten standaard vooraan geprogrammeerd in (auto)radio's. Content van Vlaamse mediabedrijven wordt naar de achtergrond verdrongen waardoor deze minder zicht- en vindbaar wordt. Hierdoor dreigen het marktaandeel en de reclame-inkomsten van Vlaamse mediabedrijven in het gedrang te komen en wordt de leefbaarheid van de Vlaamse audiovisuele en auditieve sector bedreigd.

Artikel 7bis van de AVMD-richtlijn stelt dat "*De lidstaten [...] maatregelen [kunnen] nemen om passende aandacht voor audiovisuele mediadiensten van algemeen belang te waarborgen.*" Deze bepaling werd ook omgezet in artikel 155/1 van het Mediadecreet: "*Met het oog op het verzekeren van pluralisme in de media, vrijheid van meningsuiting en culturele diversiteit kan de Vlaamse Regering criteria vastleggen en maatregelen opleggen aan ondernemingen om ervoor te zorgen dat er passende aandacht wordt voorzien, en zichtbaarheid en vindbaarheid wordt gegarandeerd voor televisiediensten van algemeen belang.*"

De Vlaamse Regering heeft geen criteria vastgelegd en maatregelen opgelegd voor de uitvoering van artikel 155/1 van het Mediadecreet.

In antwoord op een vraag van de Raad van State werd in de memorie van toelichting bij artikel 155/1 opgenomen dat *“Gelet op de snelle ontwikkelingen in het media-ecosysteem echter geen oplistings werd toegevoegd van de actoren aan wie verplichtingen kunnen worden opgelegd. Het gaat om partijen die de user interface controleren en impact hebben op de zichtbaarheid en vindbaarheid van content. Het is vandaag moeilijk te voorspellen welke (nieuwe) actoren hier in de toekomst nog een rol zullen spelen. Om die reden werd in de tekst van het ontwerp van decreet gespecificeerd dat de Vlaamse Regering criteria kan vastleggen en maatregelen kan opleggen aan ondernemingen om ervoor te zorgen dat er passende aandacht, zichtbaarheid en vindbaarheid wordt verzekerd voor televisiediensten van algemeen belang”*.

Artikel 155/1 van het Mediadecreet beperkt zich ook enkel tot televisiediensten en is niet van toepassing op andere omroepdiensten.

De VRM-administratie beveelt aan om maatregelen te nemen om passende aandacht, zichtbaarheid en vindbaarheid voor alle omroepdiensten van algemeen belang te waarborgen.

Aanbeveling 6 – Restrictie van het aantal DAB+ kanalen per radio-omroeporganisatie.

Digitale radio wint steeds meer terrein. Radiosignalen worden vandaag de dag via het internet (live streaming) of via digitale signalen verspreid. Radio is niet meer enkel te beluisteren via het ‘klassieke’ radiotoestel, maar ook via een televisietoestel, laptop, tablet, smartphone of een DAB+-toestel. Bij DAB+ wordt radio verspreid via digitale signalen. Enkele voordelen zijn bv. een betere kwaliteit en interactieve mogelijkheden. Uit onderzoek van de Vlaamse overheid blijkt dat digitaal luisteren goed is ingeburgerd. Ongeveer 41% van het totale luistervolume radio is nu digitaal, 19% luistert via DAB+. Andere verklaringen zijn de beleidsfocus van de laatste jaren op het digitaliseren van de radiosector en de EEC (European Electronic Communications Code) wetgeving die vanaf januari 2021 geldt waardoor er nu in elke nieuwe verkochte wagen een DAB+ radio zit¹².

Ondertussen zijn zowel de landelijke radio-omroepen als de netwerkradio-omroepen te beluisteren via DAB+, waardoor beide nu in de praktijk een landelijke dekking hebben.

Verder krijgen ook lokale radio-omroepen de kans om via DAB+ uit te zenden. Zo publiceerde de VRM in september 2021 een kader met algemene en technische voorwaarden waaronder tijdelijke zendvergunningen kunnen worden toegekend voor lokale DAB+-proefprojecten. Erkende lokale radio-omroepen kunnen onder deze voorwaarden en via samenwerking deelnemen aan zulke proefprojecten.

¹² <https://www.dabplus.be/nl/2022/02/04/59-lokale-radios-experimenteren-met-dab/>

Aanbeveling 8 – Evaluatie van het evenementenbesluit en van bepaalde elementen van het recht op vrije informatiegaring.

Met de decretale bepalingen inzake het recht op vrije nieuwsgaring en korte berichtgeving¹³ en de evenementenregeling¹⁴ werden regels uitgewerkt om exclusiviteitsrechten te beperken en om het recht op vrije nieuwsgaring en korte berichtgeving te waarborgen. De beoogde doelstellingen, het recht op informatie van het brede publiek vrijwaren en verzekeren dat evenementen van een aanzienlijk maatschappelijk belang kosteloos te bekijken zijn, zijn anno 2024 nog steeds relevant, maar het media-ecosysteem is de laatste jaren ingrijpend veranderd. Daarom beveelt de VRM-administratie aan om zowel het evenementenbesluit als bepaalde elementen inzake het recht op vrije informatiegaring te evalueren.

Zo dateert het Evenementenbesluit¹⁵ van 2004 en werd de lijst met evenementen van aanzienlijk belang sindsdien niet meer aangepast. De vraag stelt zich of de lijst anno 2024 nog voldoende actueel is en een voldoende antwoord biedt op toekomstige vraagstukken. Zo mengen buitenlandse OTT-spelers zich steeds sterker in de aankoop van sportrechten en merken we ook dat er werk gemaakt wordt van online sport streamingsplatforms. Dit is uiteraard een delicate oefening is en sommige sporten zouden in dat geval ook wel eens van de lijst kunnen verdwijnen.

Aanbeveling 9 – Meer samenwerking tussen beleidsniveaus.

De VRM, de FOD Economie en de BMA zijn verschillende instanties die beleidsinformatie verzamelen over media. Ook met de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) zijn er bepaalde bevoegdheidsraakvlakken wat betreft het beschermen van de gegevens van Vlaamse mediaconsumenten. Op dit moment bestaat er echter slechts een zeer beperkte samenwerking tussen de verschillende beleidsniveaus doordat zij gebonden zijn aan strikte regels m.b.t. het uitwisselen van informatie.

De toenemende tendens naar samenwerking tussen verschillende beleidsniveaus en overheidsinstanties blijkt uit volgende voorbeelden:

- In juli 2020 is in het Verenigd Koninkrijk het *Digital Regulation Cooperation Forum* (DRCF) gelanceerd. Dit forum, dat de mededingingsautoriteit (CMA), de geconvergeerde media- en telecommoezichthouder (Ofcom) en de gegevensbeschermingsautoriteit (ICO) bijeenbrengt, heeft tot doel de samenwerking en coördinatie tussen deze drie autoriteiten te ondersteunen en coherente, geïnformeerde en responsieve regulering van de Britse digitale economie tot stand te brengen en tegelijkertijd de wereldwijde impact en positie van het Verenigd Koninkrijk te versterken. De drie autoriteiten bundelen de krachten om hun vaardigheden en expertise met betrekking tot het online landschap te verbeteren om zo de

¹³ Artikel 118 t.e.m. 126 van het Mediadecreet.

¹⁴ Artikel 153 van het Mediadecreet.

¹⁵ Besluit van 28 mei 2004 van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving.

beleidsvorming beter te informeren. Voorts wil men anticiperen op veranderingen, innovatie bevorderen en tegelijkertijd de internationale samenwerking versterken.

- In 2021 gingen in Nederland de Autoriteit Consument & Markt, de Autoriteit Persoonsgegevens, de Autoriteit Financiële Markten en het Commissariaat voor de Media intensiever samenwerken om zo het toezicht op digitale activiteiten te versterken. Ze startten daarvoor het Samenwerkingsplatform Digitale Toezichthouders (SDT) op. Binnen SDT wisselen de regulatoren kennis en ervaring uit op gebieden als artificiële intelligentie, algoritmen, gegevensverwerking, online design, personalisatie, manipulatie en misleidende praktijken. Ze investeren gezamenlijk in kennis, expertise en skills en gaan na waar zij elkaars werk in handhavingprocedures kunnen versterken, bijvoorbeeld door gezamenlijk digitale marktproblemen aan te pakken.
- In Frankrijk zijn in 2022 de mediaregulator CSA en de online auteursrechtautoriteit Hadopi gefuseerd, wat heeft geleid tot de oprichting van een nieuwe regulator met een breder werkingspectrum: Arcom¹⁶.

In het kader van de DSA-zijn dergelijke samenwerkingen essentieel omdat er in de digitale sfeer immers niet meer onder silo's van bevoegdheden gewerkt kan worden en dit een impact kan hebben op verschillende materies. De SDT in Nederland kreeg onlangs zelfs een "DSA kamer" voor het afstemmen van toezicht op online platforms.

Ook in het kader van EMFA zal meer samenwerking en uitwisseling van informatie nodig zijn. Artikel 8 tot en met 17 van EMFA gaan over de Europese Raad voor Mediadiensten die zal worden opgericht als opvolger van ERGA, en over andere samenwerkingsprocedures, met name ook wat betreft het optreden tegen "gevaarlijke" mediadiensten van buiten de EU. Elke lidstaat heeft één stem in de Europese Raad voor Mediadiensten. Indien een lidstaat meer dan één regulerende instantie heeft, zoals België, moeten zij zorgen voor onderlinge coördinatie en benoemen zij één gezamenlijke vertegenwoordiger. De gezamenlijke vertegenwoordiger oefent dan het stemrecht uit. Dit betekent dat er slechts één vertegenwoordiger voor België mag zetelen in de Europese Raad voor Mediadiensten. De beurtrol, die de mediaregulatoren nu nog op een informele manier hanteren voor vertegenwoordiging in ERGA, kan verder worden gebruikt maar wordt bij voorkeur geformaliseerd. Indien slechts één mediaregulator in de Europese Raad voor Mediadiensten mag zetelen zal ook de informatie-uitwisseling met de andere mediaregulatoren belangrijker worden. Ook over deze informatie-uitwisseling worden best formele afspraken gemaakt (bijvoorbeeld welke informatie wordt uitgewisseld, welke regulator zal de informatie-uitwisseling coördineren, enz.).

De VRM-administratie beveelt daarom aan om de samenwerkingsmogelijkheden decretaal verder uit te breiden om een grotere transparantie m.b.t. beleidsinformatie te bekomen.

¹⁶ <https://www.arcom.fr/>

Aanbeveling 10 – Transparantie inzake media-eigendom.

Transparantie van media-eigendom is een belangrijk item op de agenda van zowel de Raad van Europa als de Europese Commissie.

Binnen de Raad van Europa bestudeert het *Committee of experts on Media Pluralism and Transparency of Media Ownership* (hierna: MSI-MED) beste praktijken van de lidstaten omtrent beleidsmaatregelen die een pluralistisch medialandschap, transparantie van media-eigendom, diversiteit van audiovisuele inhoud, inclusiviteit en gendergelijkheid in mediaberichtgeving bevorderen.

MSI-MED publiceerde eerder in 2018 een nieuwe aanbeveling over mediapluralisme¹⁷. Deze aanbeveling bevat maatregelen op het vlak van transparantie. Lidstaten moeten ervoor zorgen dat de gegevens die noodzakelijk zijn voor een geïnformeerde regulering beschikbaar en publiek toegankelijk zijn. Daarom moeten ze wetgeving aannemen en toepassen die duidelijke transparantieverplichtingen bevat en een minimum aan beschikbare informatie omvat, zoals de naam en contactgegevens, informatie over de aandeelhouders en redactioneel verantwoordelijken. Transparantie over de financieringsbronnen moet het mogelijk maken om eventuele bronnen van interferentie met redactionele en operationele onafhankelijkheid te detecteren. Dit alles vereist o.a. een publieke, online databank van media-eigendom en controle die regelmatig geüpdatet wordt.

In een aantal Europese landen volstaan de huidige rapporteringsverplichtingen immers niet om de uiteindelijke eigenaar van een mediabedrijf te kennen (in het bijzonder wanneer die werkt met holdingvennootschappen, buitenlandse vehikels, ...) en ontstaan er belangenvermengingen tussen media, economische en politieke actoren.

De herziene AVMD-richtlijn van 2018 biedt bepaalde handvaten om maatregelen in dit kader te nemen. Zo stelt overweging 15:

“Vanwege het specifieke karakter van audiovisuele mediadiensten, in het bijzonder het effect van die diensten op de wijze waarop mensen opinies vormen, hebben gebruikers er een legitiem belang bij te weten wie voor de inhoud van die diensten verantwoordelijk is. Teneinde vrijheid van meningsuiting te versterken en, bij uitbreiding, pluralisme in de media te bevorderen en belangenconflicten te vermijden, is het belangrijk dat de lidstaten ervoor zorgen dat de gebruikers te allen tijde gemakkelijk en rechtstreeks toegang hebben tot de informatie over de aanbieder van mediadiensten. Het is aan de lidstaten om dit te bepalen, met name wat betreft de informatie die kan worden verstrekt over eigendomsstructuur en uiteindelijke begunstigden.”

Ook overweging 16 handelt hierover:

¹⁷ Committee of Ministers, “Recommendation to member States on media pluralism and transparency of media ownership”, https://www.coe.int/en/web/freedom-expression/committee-of-ministers-adopted-texts/-/asset_publisher/aDXmrol0vvsU/content/recommendation-cm-rec-2018-1-1-of-the-committee-of-ministers-to-member-states-on-media-pluralism-and-transparency-of-media-ownership?inheritRedirect=false

Aanbeveling 11 – Transparantie vanwege niet-lineaire omroeporganisaties over de rangschikking van audiovisuele inhoud en het functioneren van hun aanbevelingssystemen.

Het is vaak onduidelijk op basis van welke parameters niet-lineaire omroeporganisaties hun audiovisuele inhoud rangschikken of hoe hun aanbevelingssystemen juist functioneren. In een aantal EU-lidstaten, o.a. Duitsland, werd hierover al regelgeving ingevoerd. Omdat transparantie hieromtrent belangrijk is, beveelt de VRM-administratie aan niet-lineaire omroeporganisaties te verplichten om bepaalde informatie over het rangschikken van audiovisuele inhoud en hun aanbevelingssystemen publiek beschikbaar te stellen. Bijvoorbeeld: in begrijpelijke taal uitleggen hoe het aanbevelingssysteem werkt, met welke gegevens wel/niet rekening wordt gehouden bij persoonlijke aanbevelingen, welke gegevens wel/niet mee worden genomen in het proces van het algoritme, enz.

Aanbeveling 12 – Pluralismebeoordeling door VRM.

Concentraties (m.n. fusies, overnames en samenwerkingsverbanden tussen ondernemingen) van een zekere omvang moeten vooraf worden goedgekeurd door de BMA of in sommige gevallen door de Europese Commissie. Deze controles op concentraties van ondernemingen gebeuren respectievelijk overeenkomstig boek IV van het Wetboek van Economisch Recht (WER) en de EG-concentratieverordening van 20 januari 2004 (hierna: EUMR).

Artikel 21, vierde lid van de EUMR bepaalt dat, ondanks de exclusieve bevoegdheid van de Europese Commissie voor concentraties met een Europese omvang, *“de lidstaten passende maatregelen (kunnen) nemen ter bescherming van andere gewettigde belangen dan die welke in deze verordening in aanmerking zijn genomen.”*

De ‘pluraliteit van de media’ wordt hierbij uitdrukkelijk als voorbeeld van een gewettigd belang gegeven om maatregelen bij concentraties te verantwoorden.

Bij de toetsing van een concentratie (niet alleen van Europese, maar ook van Belgische omvang) kan dus, naast de beoordeling van mededingingsfactoren (zoals hogere prijzen of verminderde innovatie) door de Europese Commissie of de BMA, ook in een bijkomende controle worden voorzien door een andere instantie, die nader de impact op de pluraliteit van de media onderzoekt (bv. in een ‘public interest test’).

Onder andere in het Verenigd Koninkrijk beschikt de minister van media over de mogelijkheid om bij voorgenomen concentraties *‘public interest considerations’* te laten onderzoeken en media- en telecomregulator *Ofcom* te vragen om de effecten van een fusie op het mediapluralisme vooraf te onderzoeken.

Bijlage – De VRM als organisatie.

Samenstelling.

De VRM is een publiek vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid¹⁸. De VRM is opgericht door het decreet van 16 december 2005¹⁹ en is operationeel sinds 10 februari 2006. De VRM heeft de bevoegdheden overgenomen van het Vlaams Commissariaat voor de Media, de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie en de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie. Dat heeft geleid tot een vereenvoudiging van de bestaande structuren en een grotere klantvriendelijkheid.

De **missie** van de organisatie is omschreven in artikel 218, §1, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: het Mediadecreet):

“De Vlaamse Regulator voor de Media heeft als missie de handhaving van de mediaregelgeving binnen de Vlaamse Gemeenschap, het beslechten van geschillen in verband met de mediaregelgeving en het uitreiken van media-erkenningen en -vergunningen, overeenkomstig de regelgeving.”

Op basis daarvan werd een **visie** voor de VRM ontwikkeld. Deze visie is wat de VRM wil zijn, door een inspirerend, dynamisch beeld voor te stellen dat een uitdaging vormt voor de toekomst. De visie is dat de VRM een keurmerk wil zijn op het gebied van media en dé referentie binnen de Vlaamse audiovisuele sector²⁰.

De baseline van de VRM is dan ook dat de VRM “*de Vlaamse Referentie voor de Media*” is. De achterliggende idee hierbij is dat wat van de VRM komt, ervaren wordt als komende van de autoriteit binnen het Vlaamse mediaveld.

De VRM bestaat uit **twee kamers**: de **algemene kamer** en de **kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen**. De leden van deze kamers zijn geen personeelsleden van de VRM maar experts binnen het werkveld van de VRM.

De taken van de **algemene kamer** worden opgesomd in artikel 218, §2, van het Mediadecreet.

De algemene kamer houdt toezicht op de naleving van het Mediadecreet, reikt zowel zendvergunningen als vergunningen voor het aanbieden van een etheromroepnetwerk uit en ontvangt tevens verschillende soorten kennisgevingen van de verschillende spelers binnen het mediawerkveld.

De algemene kamer is tevens bevoegd om de relevante markten voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken en -diensten te definiëren en om de geografische omvang ervan te bepalen. Na de afbakening van de relevante markten zal de algemene kamer deze analyseren om

¹⁸ Zie artikelen III.7 t.e.m. III.13 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

¹⁹ Decreet van 16 december 2005 houdende de oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Regulator voor de Media en houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (dit decreet werd opgenomen als deel VII titel I van het Mediadecreet (decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie)).

²⁰ Deze visie is herbevestigd op het strategisch seminarie van de VRM in 2019.

te bepalen of ze concurrerend zijn. De algemene kamer is bevoegd om aan de ondernemingen, die op de betrokken markt een economische machtspositie innemen, één of meer verplichtingen op te leggen teneinde de mededinging te herstellen. De algemene kamer brengt eveneens de concentraties in de Vlaamse mediasector in kaart en houdt toezicht op de naleving van de beheersovereenkomst door de VRT. Het beoordelen en erkennen van coproductieprojecten in het kader van de stimuleringsregeling en het berekenen van de financiële bijdrage van de dienstenverdelers, van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties en weldra ook van de aanbieders van videoplatformdiensten²¹, en de berekening van de bereikmeting van de regionale televisieomroeporganisaties behoren ook tot de bevoegdheden van de algemene kamer.

De algemene kamer is samengesteld uit **vijf leden**: twee magistraten, onder wie de voorzitter, en drie mediadeskundigen²².

De taken van de **kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen** worden opgesomd in artikel 218, §3, van het Mediadecreet.

De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet uitspraak over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van omroepactiviteiten die aansporen tot geweld of haat, programma's die aanleiding geven tot discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen, en programma's die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen aantasten, met name programma's waarin pornografische beelden of beelden van nodeloos geweld voorkomen. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen houdt er tevens toezicht op dat de informatieve programma's worden verzorgd in een geest van politieke en ideologische onpartijdigheid.

De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen is samengesteld uit **negen leden**, onder wie de voorzitter, waarvan vier leden beroepsjournalist zijn. Zij wordt voor de behandeling van klachten over de **bescherming van minderjarigen uitgebreid** met twee deskundigen met minstens vijf jaar beroepservaring in de domeinen kinderpsychologie, kinderpsychiatrie of pedagogie, en twee deskundigen vanuit hun betrokkenheid bij de belangen van gezinnen en kinderen²³

Daarnaast is er de **raad van bestuur**²⁴ die belast is met het sluiten van het ondernemingsplan met de minister, het goedkeuren van de rapportering over de uitvoering van het ondernemingsplan, het opmaken van de begroting, het herverdelen van de begrotingskredieten, het opmaken van de algemene rekening, het rapporteren over de uitvoering van de begroting, het opstellen van het jaarlijks activiteitenverslag en het opstarten van een bemiddelingsprocedure in het kader van signaalintegriteit.

²¹ Decreet van 1 maart 2024 tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft het stimuleren van de audiovisuele sector door financiële bijdragen aan de productie van audiovisuele werken.

²² Artikel 216, §1, van het Mediadecreet.

²³ Artikel 216, §2 en §3, van het Mediadecreet.

²⁴ Artikelen 225 en 226, van het Mediadecreet.

De raad van bestuur en zijn voorzitter worden aangesteld door de Vlaamse Regering. Het mandaat van bestuurder is onverenigbaar met het mandaat van lid van een van beide kamers van de VRM. De gedelegeerd bestuurder is lid van de raad van bestuur en personeelslid van de VRM. De overige leden van de raad van bestuur zijn geen personeelsleden van de VRM.

De **gedelegeerd bestuurder**²⁵ is belast met het dagelijks bestuur en vertegenwoordigt de VRM in rechte, wat de bevoegdheden van de raad van bestuur betreft. De gedelegeerd bestuurder woont de vergaderingen van de kamers binnen de VRM als waarnemer bij.

De VRM wordt ondersteund door een **administratie**. Het personeelsplan van de VRM werd voor het laatst goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 23 november 2023²⁶.

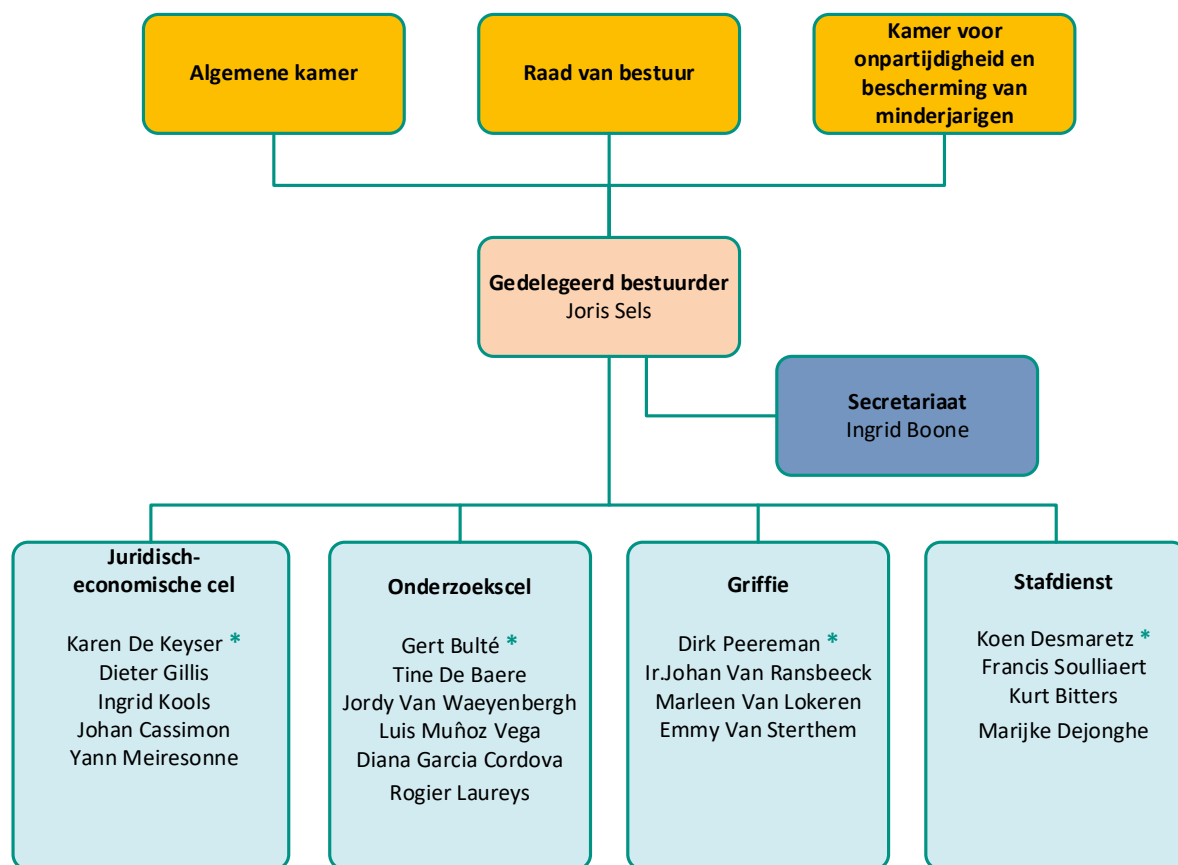
Organogram.

Op 26 maart 2024 zag het organogram van de VRM eruit als volgt:

²⁵ Artikel 227 van het Mediadecreet.

²⁶ VR 2023 2311 DOC. 1590/1 t.e.m. 1590/5.

*teamverantwoordelijken

Financiële kader.

Artikel 232 van het Mediadecreet bepaalt dat de VRM kan beschikken over de volgende ontvangsten:

- dotaties;
- inschrijvingsgelden van kandidaten voor een erkenning en de vergoedingen voor het behoud van de erkenning, vermeld in artikel 136;
- fiscale heffingen als die bij decreet aan de VRM zijn toegewezen;
- retributies als die bij decreet aan de VRM zijn toegewezen;
- ontvangsten die voortvloeien uit daden van beheer of beschikking met betrekking tot eigen domeingoederen;
- terugvorderingen van ten onrechte gedane uitgaven.

De uitgaven van de VRM worden in 2024 gefinancierd met de dotatie van de Vlaamse overheid en de jaarlijkse vergoedingen komende van de particuliere radio-omroeporganisaties. De opgelegde geldboetes, die

door de VRM worden geïnd, komen toe aan de algemene ontvangsten van de Vlaamse overheid. Indien ze niet, of niet meer, worden betwist, worden ze doorgestort, cf. "Interne Stromen" bij de uitgaven.

Hieronder een cijfermatig overzicht (in duizend euro) van de ontvangsten en uitgaven zoals voorgesteld bij de begrotingsopmaak 2024.

Ontvangsten.

ONTVANGSTEN				
BEGROTINGS-ARTIKEL	OMSCHRIJVING BEGROTINGSARTIKEL	BA	ESR	BO 2024
HF0-BHEIALA-OW	ONTVANGSTEN WERKINGEN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	BHH002	1611	1.250
HF0-BHEIALA-OW	ONTVANGSTEN WERKINGEN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	BHH003	1612	76
HF0-BHEIALA-OW	ONTVANGSTEN WERKINGEN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	BHH004	1620	3
HF0-BHEIALA-OW	ONTVANGSTEN WERKINGEN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	BHH005	3810	58
HF0-BHEIALA-OW	ONTVANGSTEN WERKINGEN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	BHH006	3840	10
HF0-BHEIALA-OW	ONTVANGSTEN WERKINGEN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR			1.397
HF0-BHEIALA-OP	ONTVANGSTEN PARTICIPATIES - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	BHE009	8680	0
HF0-BHEIALA-OP	ONTVANGSTEN PARTICIPATIES - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR			0
HF0-BHEIAZZ-OI	ONTVANGSTEN INTERNE STROMEN	BHH001	4610	1.831
HF0-BHEIAZZ-OI	ONTVANGSTEN INTERNE STROMEN			1.831
HF0-BHEIAZZ-OG	OVERGEDRAGEN OVERSCHOT VORIGE BOEKJAREN	BHH000	0821	6.796
HF0-BHEIAZZ-OG	OVERGEDRAGEN OVERSCHOT VORIGE BOEKJAREN			6.796
	TOTAAL ONTVANGSTEN			10.024

Uitgaven.

De werkelijke uitgaven (incl.. doorstorting boetes) in 2024 zijn verdeeld in:

- personeelskosten 2..612.000 euro (totaal ESR1100);
- werkingskosten en investeringen beleid en apparaat 548.000 euro;
- doorstorting boetes 94.000 euro (ESR4110).

//

UITGAVEN					
BEGROTINGS-ARTIKEL	OMSCHRIJVING BEGROTINGSARTIKEL	BA	ESR	BO 2024	
				VAK	VEK
HF0-AHEI2LA-LO	LONEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	AHA002	1100	2.612	2.612
HF0-AHEI2LA-LO	LONEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR			2.612	2.612
HF0-AHEI2LA-WT	WERKING EN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	AHA003	1211	259	259
HF0-AHEI2LA-WT	WERKING EN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	AHA004	1211	0	0
HF0-AHEI2LA-WT	WERKING EN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	AHH003	1211	269	269
HF0-AHEI2LA-WT	WERKING EN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	AHH004	1250	0	0
HF0-AHEI2LA-WT	WERKING EN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	AHH005	3450	0	0
HF0-AHEI2LA-WT	WERKING EN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	AHH006	7422	20	20
HF0-AHEI2LA-WT	WERKING EN TOELAGEN - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR			548	548
HF0-AHEI2LA-PA	PARTICIPATIES - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	AHE009	8112	0	0
HF0-AHEI2LA-PA	PARTICIPATIES - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR	AHE010	8180	0	0
HF0-AHEI2LA-PA	PARTICIPATIES - ONAFHANKELIJKE TOEZICHTHOUDER - EEN STERKE REGULATOR			0	0
HF0-AHEI2ZZ-IS	INTERNE STROMEN	AHH001	4110	94	94
HF0-AHEI2ZZ-IS	INTERNE STROMEN			94	94
HF0-AHEI2ZZ-OV	OVER TE DRAGEN OVERSCHOT VAN HET BOEKJAAR	AHH000	0322		6.770
HF0-AHEI2ZZ-OV	OVER TE DRAGEN OVERSCHOT VAN HET BOEKJAAR				6.770
	TOTAAL UITGAVEN			3.254	10.024

Decretale en reglementaire kader.

Het decretale en reglementaire kader voor de VRM is onder meer vastgelegd in:

- het Mediadecreet;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media (Procedurebesluit).